

[Martin Sørensen (Peterslund).]

Aar hvert Aar har udbetalt 10 pCt. i Udbytte, Udbyttet svinger endda mellem 10 og 23½ pCt. — naturligvis betyder det ikke, at alle Aktionærerne faar 10 pCt. eller 23½ pCt. af deres indskudte Penge, det kommer an paa, hvad de har givet for Aktierne, og hvad de har givet for Aktierne afhænger noget af, hvilket Udbytte Selskaberne har udbetalt de sidste Aar, og af den almindelige Vurdering af Selskabernes Soliditet og Livskraft. I gode Tider betales der høje Priser for Aktierne, og mange sælger deres Aktier, naar Højkonjunkturerne naar Toppen, for at bringe deres Fortjeneste i Sikkerhed. Køberne sidder saa tilbage med Tabet. Det er det samme Forhold som i Landbruget, hvor Gaarde og Huse blev solgt under Højkonjunkturerne til store Priser, og der blev optaget Prioriteter, som kun havde deres Grundlag i Højkonjunkturerne. Højkonjunkturerne er imidlertid for længst forsvundet, og de, der sidder tilbage, kan hverken betale Renter eller Afdrag. Det er ikke med Kapitalen i Landbruget som med Kapitalen i Aktieselskaber; dér er den sideordnet, og derfor kan den nedskrives i Aktieselskaberne; men den kan ikke skrives ned i Landbruget, dér er der en bestemt Rangfølge: de, der kommer først, faar 1ste Prioritet, de, der kommer sidst, faar sidste Prioritet.

Visse Aktieselskaber, derunder Rederier, anvender en Del af Fortjenesten til Konsolidering, Opsparing og Udvidelse, men dertil tages der ogsaa Hensyn ved Bestemmelserne i Skatteloven, idet det er en Nødvendighed for Landet, at der finder Udvidelse og Opsparing Sted. Den ærede Ordfører for de Konservative (Lange) har Ret i, at vi har gode Betingelser for at være en førende Nation mellem de søfarende Nationer, baade paa Grund af vor Beliggenhed, vore Skibsværfter, vor Sømandsstand og vore dygtige Redere. Nationen som saadan er interesseret i Opsparing, Konsolidering, Udvidelse og Styrkelse af Erhvervsmulighederne, men derfor er det ogsaa, at Indkomstskatteloven standser ved 25 pCt., det er den højeste Procentsats for Indkomst, og for Formueskattens Vedkommende standes der ved 16 pro mille; der var intet til Hinder for at foretage en Forhøjelse, dersom det hele gik ud paa at tage saa meget som muligt i Indkomstskat og Formueskat. Der lævnes en passende Margin til Opsparing og Konsolidering. Der er imidlertid her ikke Tale om den almindelige Indkomstskat, der er Tale om en ekstraordinær Indkomst, indvundet under særlige Forhold, og den Ind-

tægt, Staten ikke kan undvære, kan ikke paalægges paa anden Maade, uden at det bliver føleligt for den jævne Mand. Derfor gaar vi ind paa den her foreslaaede Skatteform, og jeg gentager min Anbefaling af at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) talte om, at en af Grundene til, at han var imod den her foreslaaede Beskatning, var den, at der er Fare for Overvæltning og derved for Prisforhøjelse. Alle, der har beskæftiget sig med det teoretiske Spørgsmaal om Skatteovervæltning, tror jeg er enige om, at Skatteovervæltning, i hvert Fald for de store Indtægters Vedkommende, ikke er mulig, saa det ærede Medlems Betyrninger i den Retning tror jeg ikke er begrundede.

Jeg har ikke udtalt — og vil heller ikke paastaa —, at der ikke spredtvis kan forekomme Tilfælde, hvor Merindkomstbeskatning virker uheldigt, maaske ogsaa ubilligt, men det, jeg har sagt, er, at det er rene Undtagelsestilfælde; i det altovervejende Antal Tilfælde vil det Tillæg til Skat, der fremkommer ved Merindtægtsskatten, virke rigtigt, og som allerede sagt er dette Tillæg i Almindelighed saa begrænset, at Faren for, at der sker Ubillighed, ogsaa af den Grund kun er ringe. Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) forsvarede sit Partis Undladelse af at stemme for Dækning for Tjenestemændenes Lønforhøjelse med, at denne Lønforhøjelse kun var en Konsekvens af Regeringens økonomiske Politik. Men som jeg havde Lejlighed til at fremhæve under Behandlingen af Reguleringsløgget her i det høje Ting, er Prisstigningen herhjemme ganske parallel med Prisstigningen i England, ganske parallel med Prisstigningen i Norge og tillige, om end ikke med fuld Styrke, med Prisstigningen i Sverige. Den Prisstigning, vi har haft herhjemme, er i Virkeligheden i alt væsentligt Udslag af en Verdenskonjunktur, som selvfølgelig ogsaa har maattet sætte ind her i Landet.

Hvad specielt Tjenestemandslønningerne angaar, er det, der først og fremmest motiverer den Lønforhøjelse, der har været Tale om for indeværende Aar, Stigningen i Landbrugspriserne. Det er Fødemiddelpriserne, der er steget, og steget i Kraft af de almindelige Konjunkturer, og det er jo en Prisstigning, som jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem vil mene er nyttigt for Landets Økonomi og for Samfundet i det hele, hvad jeg for min Del er ganske enig i. Men man kan ikke stille det saadan op, at hvis-